

Bir kügük tohum: Wangari Maathai'nin hikayesi

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Bir kügük tohum: Wangari Maathai'nin hikayesi

Skrevet av: Nicola Rijdsdijk

Illustrert av: Maya Marshak

Oversatt av: Nahide Büsra Ertekin

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no).

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

✎ Nicola Rijdsdijk
🔗 Maya Marshak
📖 Nahide Büsra Ertekin
😊 tyrkisk
|| niva 3

Güney Afrika'da Kenya Dağı'nın eteklerindeki bir köyde, küçük bir kız annesiyle birlikte tarlalarda çalışırdı. Bu kızın adı Wangari idi.

Wangari dışarıda olmayı çok sevdi.
Ailesinin yiyecek bahçesinde, büyük keskin
bıçağıyla toprağı kazar, küçük tohumları
sıcak toprağın içine bastırırdı.

Onun için günün favori zamanı, güneş batışından hemen sonrası idi. Hava bitkileri göremeyecek kadar çok karanlık olduğu zaman, Wangari eve gitme zamanının geldiğini anlardı. Eve giderken, tarlalar boyunca dar patikalardan geçer, nehirleri aşardı.

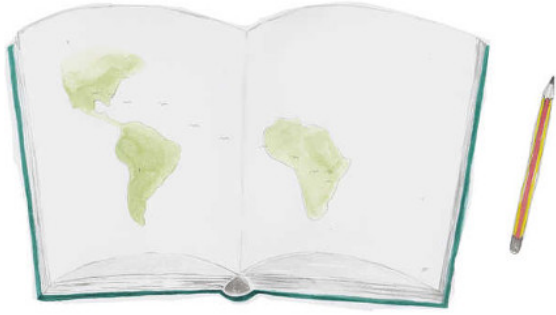
Wangari 2011 de öldü, ama biz onu güzel bir ağaç gördüğümüz her zaman anımsayabiliriz.

Wangari çok çalıştı. Dünyanın her yerindeki insanlar bunu dikkate aldılar, ve ona çok ünlü bir ödül verdiler. Bu ödül Nobel Barış Ödülü olarak adlandırılıyor, ve Wangari bu ödülü almış ilk Afrikalı kadındı.

Wangari akıllı bir çocuktü ve okula gitmek için sabırsızlanıyordu. Fakat, annesi ve babası ondan evde kalmasını ve onlara yardım etmesini istiyorlardı. Yedi yaşına geldiğinde, büyük erkek kardeşi Wangari'nin okula gitmesi için ailesini ikna etti.

O, öğrenmeyi sevdi! Wangari, okuduğu her kitapla daha fazla, daha fazla şey öğrendi. Okulda o kadar iyiydi ki; Amerika Birleşik Devletleri'nde okumak için davet aldı. Wangari çok heyecanlanmıştı! O, dünya hakkında daha fazla şey bilmek istiyordu.

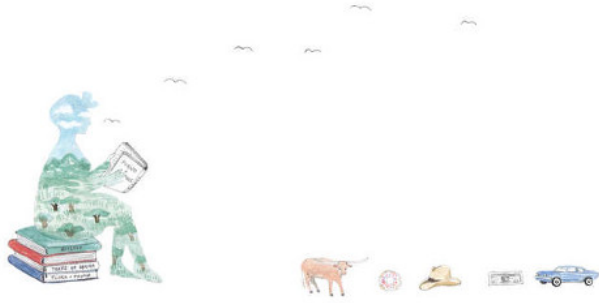
Zaman geçtikçe, ormanda yeni ağaçlar büyüdü, ve nehir tekrar akmaya başladı. Wangari'nin mesajı Afrika boyunca yayıldı. Bugün, milyonlarca ağaç, Wangari'nin tohumlarından büyümekte.

Wangari ne yapacağını biliyordu. O, kadınlara tohum halinden ağaçları nasıl yetiştireceklerini öğretti. Kadınlar bu ağaçları sattılar, ve parayı ailelerine bakmak için kullandılar. Kadınlar çok mutlular. Wangari, onlara güçlü hissetmeleri için yardım etmişti.

Amerika üniversitesinde, Wangari bir sürü yeni şeyler öğrendi. O, bitkiler ve bitkilerin nasıl yetişeceği alanında okudu. Ve nasıl büyüdüğünü anımsadı: erkek kardeşiyle güzel Kenya ormanlarının ağaçlarının gölgesinde oyunlar oynamalarını.

Daha çok öğrendikçe daha da farkına vardı ki o Kenya'nın insanlarını çok seviyordu. Onların mutlu ve özgür olmalarını istiyordu. Daha çok şey öğrendikçe Afrika'daki evi hakkında daha çok şey hatırladı.

Çalışmalarını bitirdiği zaman Kenya'ya döndü. Ama ülkesi değişmişti. Koca çiftlikler arazi boyunca uzatılmıştı. Kadınların yemek yapmak için ateş yakacak odunları yoktu. İnsanlar fakirdi, ve çocuklar açtı.